

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/120/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821204932
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821204932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. F. XXX, zastúpenej JUDr. Martinom Žaťkom, advokátom so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Trenčianska cesta č. 603, proti žalovanému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. F. XXX, zastúpenému Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Matice Slovenskej č. 17, o neplatnosť právneho úkonu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. júna 2022, č.k. 13C/41/2021-36, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 23.12.2021 domáhala určenia, že dohoda o vyporiadaní BSM a zároveň kúpna zmluva zo dňa 28.08.2019, uzatvorená medzi ňou a žalovaným, je neplatná. Uviedla, že dohodou zo dňa 28.08.2019 malo byť vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, dohoda pritom absolútne zmätočne a pre ňu nepochopiteľne nerobí rozdiel medzi vecami zaradenými do BSM a vecami v jej výlučnom vlastníctve. Tiež bola toho názoru, že právny akt vyporiadania BSM nemôže byť kombinovaný s kúpnu zmluvou o predaji vecí, ktoré nepatria do BSM, resp. musí byť obsahovo oddeliteľný. Uviedla, že v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka považuje predmetnú dohodu za neplatnú, keďže skombinovaním vecí patriacich a nepatriacich do BSM, skombinovaním vyporiadania BSM s prevodom vlastníckeho práva a skombinovaním kúpnej zmluvy s finančným vyrovnaním dochádza celkom zjavne k nezrozumiteľnosti obsahu dohody. Navyše dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva obsahuje aj tretieho účastníka, ktorým je realitná kancelária KP Reality SK s.r.o., zastúpená konateľom H. I. J., čo je podľa zákona neprípustné. Finančné vyrovnanie za určenie majetku z BSM pritom nesmerovalo voči nej, resp. nebolo jej nikdy zaplatené, ale smerovalo realitnej kancelárii, ktorá nemala žiadne oprávnenie prijať depozit na kúpnu cenu, resp. finančné vyrovnanie. Dohoda bola pripravená realitnou kanceláriou, pričom z výsluchu konateľa tejto kancelárie H. I. J. vyplýva, že žalovaný mal základnú podmienku, a to, že peniaze chce, aby išli k nim na firmu, teda na účet realitnej kancelárie, aby ich nedostala žalobkyňa. Podľa žalobkyne citované vyjadrenie z výsluchu H. J. celkom zrejme uvádza úmysel žalovaného, ktorým v žiadnom prípade nebolo finančné vyrovnanie voči nej za vyporiadanie BSM, teda dohoda nepredstavuje reálnu vôľu žalovaného, ale ide o simulovaný právny úkon, ktorého cieľom bolo získať nehnuteľný majetok z BSM do jeho výlučného vlastníctva. V žalobe poukázala na to, že relevantnou je nepochybne aj skutočnosť, že bola dlhodobo

v r. 2018 až 2019 psychicky a fyzicky hrubo týraná žalovaným. Uvedené však nikdy neohlásila na políciu. Z tohto dôvodu sa bála nesúhlasiť s navrhovaným vyporiadanim BSM v dohode, konkrétne s úhradou finančného vyrovnania na iný bankový účet ako na jej, jednoducho zo strachu súhlasila s tým, čo navrhol žalovaný. Žalovaný ju pritom kontaktoval, že z predmetnej nehnuteľnosti ju vystaňuje ku dňu 31.12.2021. Ona nemá a nemôže mať finančné prostriedky, aby si zabezpečila vlastné bývanie. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 37 ods. 1, § 149 ods. 1, § 149a, § 150 Občianskeho zákonníka a na výsledky vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Súd konštatoval, že dohoda o vyporiadani BSM (a kúpna zmluva) bola uzatvorená v súlade s ust. § 149 a § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že ust. § 149 Občianskeho zákonníka, ani iné zákonné ustanovenie nebráni bývalým manželom, aby v rámci vyporiadania BSM vyporiadali aj tie majetkové práva a vzťahy, ktoré do tohto spoluvlastníctva nepatria, teda, že súčasťou dohody o vyporiadani BSM môže byť aj kúpna zmluva. Pri uzatváraní dohody je pritom potrebné rešpektovať vôľu strán, ktoré sú ochotné uzavrieť dohodu týkajúcu sa vyporiadania majetku patriaceho do BSM, a to bez ohľadu na zásady uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka. Tieto sa pritom použijú len v prípade, keď medzi účastníkmi k dohode nedôjde a je podaný návrh na vyporiadanie BSM súdom, ako aj v prípade, keď strany sporu sa v uzatvorenej dohode uvedenými zásadami riadia a nedohodnú sa inak. Občiansky zákonník pritom umožňuje účastníkom dohodnúť sa o vyporiadani BSM tak, že sa odchyli od ust. § 150 Občianskeho zákonníka. V prípade vyporiadania BSM dohodou sa totiž uplatňuje pri uzatváraní dispozitívna vôľa účastníkov občianskoprávných vzťahov. Preto dohoda o vyporiadani BSM, ktorou prípadne jeden z účastníkov nadobudne podstatne menší podiel, prípadne nenadobudne nič a ani dohoda, ktorá sa netýka celého majetku, ktorý bol v BSM, nie je neplatná pre rozpor s ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Súd bol toho názoru, že dohoda o vyporiadani BSM a zároveň kúpna zmluva zo dňa 28.08.2019 nie je neplatná v zmysle ust.

§ 37 Občianskeho zákonníka pre nedostatok určitosti a zrozumiteľnosti. Dohoda je jasná, zrozumiteľná a čitateľná a jasne z nej vyplývajú všetky práva povinnosti strán sporu. Dohoda obsahuje jasnú špecifikáciu nehnuteľných a huteľných vecí nadobudnutých počas existencie BSM a špecifikáciu záväzkov, dohodu bývalých manželov o tom, ktoré nehnuteľné veci nadobudne žalovaný, ktoré huteľné veci nadobudne žalobkyňa a ktoré žalovaný a zároveň obsahuje záväzok žalovaného vyplatiť žalobkyňi titulom vyporiadania konkrétnu sumu, ako aj spôsob jej vyplatenia. Súčasťou dohody je kúpna zmluva o predaji nehnuteľnosti, patriacej do vlastníctva žalobkyne v celosti do výlučného vlastníctva žalovaného. Aj v tejto časti je dohoda platná, keďže obsahuje presnú špecifikáciu nehnuteľnosti a kúpnu cenu, ktorú sa zaväzuje žalovaný zaplatiť žalobkyňi za kúpu predmetnej nehnuteľnosti. Z dohody je zrejmé, čo patrí do masy BSM a čo patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. O nezrozumiteľnosti dohody pritom nemal pochybnosti ani Okresný úrad Prievidza, katastrálny odbor, ktorý na jej základe bez ďalšieho povolil vklad vlastníckeho práva žalovaného ku kupovanej nehnuteľnosti a zároveň na jej základe zapísal aj výlučné vlastníctvo žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam. Súd zdôraznil, že žalobkyňa viackrát uviedla, že dohoda zodpovedá jej vôli, rovnako sa tak vyjadril aj žalovaný. Z uvedeného je zrejmé, že strany sporu mali vôľu uzavrieť dohodu v takej forme a s uvedeným obsahom ako ju podpísali. Ich vôľa k uzavretiu predmetného právneho úkonu bola slobodná a vážna. Súd konštatoval, že aj keď dohoda bola vypracovaná prostredníctvom spoločnosti KP Reality SK s.r.o., so sídlom v B., nemá to vplyv na jej platnosť, keďže obsah a aj forma dohody zodpovedala slobodnej, vážnej vôli strán sporu vyporiadať BSM, a to tak, že súčasťou bude aj kúpna zmluva na nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktorú predmetnou dohodou odpredala žalovanému, aby nehnuteľnosť, predtým v BSM strán sporu, mohla byť riadne žalovaným a ich spoločnými deťmi využívaná. Vypracovanie dohody spoločnosťou KP Reality SK s.r.o. iniciovala práve žalobkyňa, ktorá sa poznala s konateľom spoločnosti H. I. J.. Súd vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu mal za to, že uzavrieť dohodu s tým, že žalovaný zloží sumu 50 000 eur (sumu 49 500 eur za vyporiadanie BSM a sumu 500 eur za kúpu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne) na účet realitnej kancelárie z dôvodu, že tieto finančné prostriedky budú následne použité na kúpu rodinného domu žalobkyňou, bol prejavom vôle oboch už bývalých manželov znalých ich rodinných pomerov, ktorý mal zabezpečiť, aby žalobkyňa uvedené prostriedky neminula pre uspokojenie svojich iných potrieb, ale aby primárne boli použité na zabezpečenie jej bývania. Aj z vyjadrení žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že jej cieľom aj v predmetnom konaní je len dostať sa k finančným prostriedkom od kohokoľvek, aby si vedela zabezpečiť bývanie. Žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu z dohody splnil a sumu 50 000 eur zložil na účet spoločnosti KP Reality SK s.r.o. Nemožno pritom na ťarchu žalovaného zohľadniť správanie H. I. J. ako konateľa spoločnosti KP Reality SK s.r.o., ktorý predmetné finančné prostriedky spreneveril, čo je už riešené orgánmi činnými v trestnom konaní, kde si žalobkyňa riadne uplatnila svoj nárok. Žalobkyňa pri výsluchu potvrdila, že chcela kúpiť nehnuteľnosť v D., pričom kúpnu cenu chcela vyplatiť zo sumy

získanej vypríadaním BSM strán sporu a vyplatením jej dedičského podielu z nehnuteľnosti, ktorý nadobudla dedením po otcovi. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že zamietnutím žaloby sa prakticky stane bezdomovkyňou, práve žalobkyňa nerešpektovaním predmetnej dohody, ako aj súdneho zmiernu, uzatvoreného v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/14/2020, urobila bezdomovcov zo svojich maloletých detí, ktoré jej boli na základe jej správania (požívania alkoholických nápojov, nezabezpečovania riadnej starostlivosti deťom v čase, keď ich mala vo svojej starostlivosti) odňaté zo striedavej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu (rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.01.2022, č.k. 13P/27/2021-108) a zverené do osobnej starostlivosti otca - žalovaného. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na jej zdravotný stav, psychický a fyzický a zneužitie jej ťažkej životnej situácie zo strany žalovaného pri uzatváraní dohody, súd konštatoval, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, nakoľko na preukázanie uvádzaných skutočností nepredložila súdu žiadne dôkazy. Súd zároveň dodal, že žalobkyňa do určitého času akceptovala predmetnú dohodu o vyporiadaní BSM, keď súhlasila s uzavretím súdneho zmiernu v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/14/2020, týkajúceho sa vypratania nehnuteľnosti pôdne patriacej do BSM strán sporu a až s odstupom času, keď jej uplynula lehota na vystaňovanie a v situácii, v ktorej jej hrozí, že nebude mať kde bývať, sa rozhodla, že podá na súd žalobu o neplatnosť predmetnej dohody. Takéto konanie žalobkyne súd považoval za účelové. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podala prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že považuje vykonané dokazovanie a odôvodnenie rozsudku v celom rozsahu za arbitrárne, pričom súd z vykonaných dôkazov odvodil nesprávne závery a vec nesprávne právne posúdil. Domáhala sa zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie. V odvolaní zopakovala tvrdenia, uvádzané pred súdom prvej inštancie, a to, že je presvedčená, že predmetná dohoda o vyporiadaní BSM a zároveň kúpna zmluva zo dňa 28.08.2019 je neplatným právnym úkonom a v jeho dôsledku príde ona o svoje obydlie a dostane sa do existenčnej núdze. Uviedla, že dohoda absolútne zmätočne a pre ňu nepochopiteľne nerobí rozdiel medzi vecami zaradenými do BSM a vecami v jej výlučnom vlastníctve. Nie je jej zrejmé, či do vyčíslenia celkovej masy BSM je zaradená aj nehnuteľnosť v jej výlučnom vlastníctve. Súd podľa jej názoru nepostupoval v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, keď považoval dohodu za platný právny úkon a nesprávne vyhodnotil súlad dohody s dobrými mravmi. Rovnako súd žiadnym spôsobom nezobral do úvahy jej psychický stav, keď v r. 2018 a 2019 bola psychicky a fyzicky hrubo týraná vtedajším manželom - žalovaným. V spore navrhla na toto vykonať aj znalecké dokazovanie, čo súd neurobil. Namietala, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia tak, ako vyplýva z Dohovoru, Ústavy SR a Listiny základných práv a slobôd.

3. K odvolaniu žalobkyne sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že žalobkyňa iba stroho v odvolaní konštatuje, že súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, neuvádza však, pre aké dôvody pokladá rozhodnutie za neodôvodnené. Podľa jeho názoru ide o strohé a vágne odvolanie, ktoré iba v bode 6. odvolania poukazuje na určité skutkové okolnosti, a to psychický stav žalobkyne. Naopak je toho názoru, že súd jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje rozhodnutie a oprel ho o konkrétne skutkové tvrdenia. V tomto kontexte poukázal na tvrdenia žalobkyne pri jej výsluchu na súde, z ktorých je zrejmé, že žalobkyňa žiada peniaze a je jej jedno, či od žalovaného alebo od I. J., voči ktorému je vedené trestné konanie, kde práve žalobkyňa je poškodenou. Žalobkyňa teda v odvolaní neuvádza iné dôvody ako podala v samotnej žalobe. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že v dohode nie je robený rozdiel medzi vecami zaradenými do BSM a vecami v jej výlučnom vlastníctve, uvedené nie je pravdou.

V predmetnej dohode je jednoznačne uvedené, čo je predmetom masy BSM a čo je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, a to v bodoch 1.2 a 1.3 čl. I. Rovnako je z dohody zrejмый výpočet masy BSM a zároveň aj určenie kúpnej ceny za majetok, ktorý patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Podľa dohody bol priradený majetok patriaci do BSM v hodnotách: nehnuteľnosti uvedené v bode 1.2 v hodnote 100 000 eur, hnuťelné veci uvedené v bode 1.4 v hodnote 5 800 eur, hnuťelné veci uvedené v bode 1.5 v hodnote 34 500 eur, teda spolu 140 300 eur, ktorá suma presne korešponduje s bodom 1.7 v čl. I. dohody. Zároveň je jednoznačné rozdelenie súm uvedené v bode 3.1 a 3.2 čl. III. dohody. Uviedol ďalej, že namietla tvrdenie žalobkyne, že nemal úmysel finančne sa s ňou vyrovnáť za vyporiadanie BSM, a teda, že predmetná dohoda nemá predstavovať jeho reálnu vôľu. Nevie ako nemohlo byť jeho

úmyslom finančné vyrovnanie, keď on riadne svoju povinnosť splnil, riadne zaplatil finančné prostriedky, teda jeho majetok sa v tejto miere ukrátil a zároveň sa mu samozrejme zhodnotil v podobe nehnuteľnosti. Dodal, že je potrebné ešte pre chronológiu celého konania žalobkyne uviesť, že v rámci rozvodového konania (december 2018) boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Dňa 28.08.2019 podpísali dohodu o vyporiadaní BSM, kde sa žalobkyňa zároveň zaviazala odsťahovať sa z domu do 10.10.2019. Predmetnú dohodu nedodržala a nevysťahovala sa. Následne podala trestné oznámenie na H. I. J. v decembri 2019, pričom on v tom čase už nebýval v spoločnej domácnosti. Bol nútený podať žalobu na vypratanie nehnuteľnosti žalobkyňou (v uvedenom spore žalovaná), ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 7C/14/2020, pričom táto sa dostavila na súd a podľa súdneho rozhodnutia za prítomnosti jej advokáta považovala za nesporné, že dohoda je platný právny úkon a na konanom pojednávaní dňa 08.12.2020 bol uzatvorený súdny zmier. Z dôvodu, že v tej dobe boli deti v striedavej osobnej starostlivosti poskytol žalobkyňi viac ako jeden rok na vysťahovanie, a teda sa mala vysťahovať do 31.12.2021. Keď sa blížil termín vysťahovania, žalobkyňa dňa 23.12.2021 podala predmetnú žalobu, a to iba z dôvodu, že sa z predmetných nehnuteľností nechce vysťahovať. Poukázal na účelové konanie žalobkyne s tým, že od uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM uplynuli viac ako dva roky. Na záver dodal, že deti už nie sú zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ale sú zverené do jeho starostlivosti, čo odzrkadľuje celý skutkový stav vo vzťahu k žalobkyňi.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

5. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností, majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania žalobkyňou. Súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam v danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval aj na odvolateľkou vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval aj relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už aj na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobkyňou v jej odvolaní.

6. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne také skutkové, či právne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné. Odvolací súd považuje za správne aj argumenty žalovaného uvádzané v jeho vyjadrení k odvolaniu žalobkyne.

7. Odvolací súd k dôvodom súdu prvej inštancie dodáva, že predmetná dohoda o vyporiadaní BSM a kúpna zmluva boli uzatvorené v súlade s ust. § 149 a § 588 Občianskeho zákonníka. Z ust. § 149 Občianskeho zákonníka nevyplýva pre bývalých manželov zákaz v rámci vypořiadania BSM vypořiadat aj tie majetkové práva a vzťahy, ktoré do spoluvlastníctva nepatria; teda uvedené ustanovenie nebráni tomu, aby súčasťou dohody o vyporiadaní BSM bola napríklad aj kúpna zmluva ako to bolo v tomto prípade. Je potrebné zdôrazniť, že pri uzatváraní dohody o vyporiadaní BSM sa musí rešpektovať vôľa strán, a to bez ohľadu na zásady uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka. Tieto sa aplikujú v prípade, pokiaľ medzi účastníkmi k dohode o vyporiadaní BSM nedôjde a je podaný na súde návrh na vypořiadanie BSM, rovnako aj v prípade, pokiaľ strany sporu sa v uzatvorenej dohode predmetnými zásadami riadia a nedohodnú sa inak. Predmetné ustanovenie sa teda neuplatní v prípade, pokiaľ sa účastníci dohody o vyporiadaní BSM dohodnú inak. V rámci takejto dohody sa uplatňuje dispozitívna voľnosť účastníkov občianskoprávných vzťahov. Vychádzajúc teda z vôle účastníkov pri vypořiadavaní zaniknutého BSM, pokiaľ dôjde k zhode vôle bývalých manželov pri vypořiadaní BSM dohodou (napr. aj disparita podielov), nejde o dohodu neplatnú pre rozpor s ust. § 150 Občianskeho zákonníka.

8. Ako správne uviedol aj súd prvej inštancie, posudzujúc predmetnú dohodu o vyporiadaní BSM v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka, túto nemožno považovať za neurčitú a nezrozumiteľnú. Z dohody jednoznačne vyplýva, čo je predmetom masy BSM a čo je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, z predmetnej dohody je rovnako zrejmé, že dohoda bývalých manželov o tom, ktoré nehnuteľné veci

nadobudne žalovaný, ktoré hnutelné veci nadobudne žalobkyňa a ktoré žalovaný a dohoda taktiež obsahuje záväzok žalovaného vyplatiť žalobkyni titulom vyriadenia konkrétnu sumu, ako aj spôsob jej vyplatenia. Rovnako pokiaľ ide o kúpnu zmluvu, ktorá je súčasťou dohody, aj v tejto časti je dohoda platná, keďže obsahuje presnú špecifikáciu nehnuteľnosti a kúpnu cenu, ktorú sa zaväzuje žalovaný zaplatiť žalobkyni za kúpu predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný pritom podľa dohody predmetnú kúpnu cenu aj zaplatil, i keď je pravdou, že následne boli tieto finančné prostriedky spreneverené H. I. J.. Skutočnosť, že žalobkyňa súhlasila so spôsobom úhrady finančného vyrovnania práve na účet realitnej kancelárie z dôvodu, že s touto realitnou kanceláriou mala uzatvorenú zmluvu o budúcej kúpe iných nehnuteľností, je zrejmé aj z čl. III. bodu 3.2 predmetnej dohody o vyporiadaní BSM, pričom túto vôľu žalobkyňa nepochybne prezentovala v samotnom konaní aj pred súdom prvej inštancie.

9. Je pritom potrebné poukázať na to, že pôvodne podľa predmetnej dohody o vyporiadaní BSM sa žalobkyňa zaviazala vystáť z vyporiadavaneho rodinného domu najneskôr v termíne do 10.10.2019 (čl. IV. bod 4.1 predmetnej dohody); keď sa tomu tak nestalo, žalovaný podal žalobu o vypratanie žalobkyne z predmetnej nehnuteľnosti, pričom v uvedenom konaní bol uznesením zo dňa 08.12.2020, č.k. 7C/14/2020-120 schválený medzi stranami sporu súdny zmier, na základe ktorého sa v uvedenom konaní žalovaná zaviazala vypratať predmetnú nehnuteľnosť a odovzdať ju žalobcovi do 31.12.2021. Dovtedy dohodu o vyporiadaní BSM nespochybňovala a považovala ju za platnú, pričom iba niekoľko dní pred dátumom vypratania z nehnuteľnosti (7 dní, t.j. 23.12.2021) podala žalobu o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM na súde prvej inštancie, čo nasvedčuje účelovosti jej konania.

10. S poukazom na uvedené skutočnosti nemožno považovať odvolacie námietky žalobkyne za dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal proti neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu týchto trov v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).